

Expunere de motive

la propunerea legislativa pentru abrogarea și modificarea unor dispoziții din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal.

În ultimii ani, industria editorială din România a înregistrat o cădere economică și de tiraj de peste 70% față de anul 1990.

Dacă până acum prețul unei cărți era considerat foarte mare da către cumpărători, noile măsuri fiscale vor face ca prețurile să crească și mai mult, lipsind o bună parte a cetățenilor de accesul la educație și cultură.

Aplicarea TVA pe carte, în cotă de 9%, a produs un adevărat haos pe piața românească a acestui produs tot mai văduvit, afectând în special elevii și studenții, pentru care cărțile au devenit produse de lux, aproape inaccesibile.

Implicațiile introducerii acestei noi taxe sunt deosebit de grave, cu efect direct asupra scumpirii cărților sau blocarea achizițiilor de carte de către biblioteci.

Scumpirea cărților va avea un impact negativ și asupra librăriilor și editurilor, prin reducerea vânzărilor și scăderea tirajelor editurilor.

Cumulat cu indicele deprecierii leu/euro, efectul va fi o scumpire a cărților cu 10% până la 30% pentru plătitorul de rând, adică pentru cumpărător.

Cartea va deveni din ce în ce mai mult un obiect de lux, într-o țară în care numărul de cititori nu depășește un milion, conform statisticilor.

Într-un studiu realizat de Institutul Național de Statistică (INS) se arată că în ultimii ani, doar 13% dintre români mai citesc o carte, în timp ce în Uniunea Europeană cititul cărților preocupă aproximativ 70% din populație. În România, clienții fideli ai librăriilor reprezintă 5% din populație, în timp ce în Uniunea Europeană – 55%. Situația este îngrijorătoare în rândul tinerilor români: peste 60% din elevi nu citesc o carte în afara manualelor școlare.

Având în vedere aceste statistici, considerăm că decizia de a impozita cartea, într-o țară în care salariul mediu al cetățeanului de rând nu depășește 120 euro, fiind de 13 ori mai mic decât al occidentalului, denotă o atitudine de nepăsare în fața educației și culturii.

În funcție de importanța pe care o acordă educației și culturii propriului popor, majoritatea guvernelor din lume fie aplică taxe minimale pe carte, fie aplică TVA la cota zero, cum este cazul SUA, Marii Britanii, Islandei, Poloniei, Rusiei.

În majoritatea țărilor Uniunii Europene, adică acolo unde s-a înțeles că producția de carte trebuie sprijinită, s-a adoptat un nivel mai redus de TVA la carte, de 3% până la 6%: Luxemburg aplică o mini-cotă de 3%, Italia și Grecia de 4%, Portugalia și Cehia de 5%, Spania, Olanda și Belgia aplică o cotă redusă de 6%.

Chiar dacă în rapoartele oficiale ne vom alinia unor norme continentale, în realitate însă, în ce privește consumul de produse culturale, discrepanțele se vor accentua.

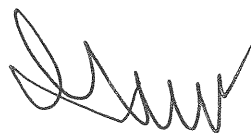
Costurile majorate ale cărților și, în consecință, accesibilitatea redusă, vor determina, în mod evident, o îndepărtare a românilor de cultură.

Având în vedere implicațiile dezastruoase pe care menținerea acestui regim fiscal le poate avea asupra editării și industriei cărții, precum și asupra culturii românești, considerăm că este necesară anularea cotei de TVA la carte.

În orice țară civilizată, statul manifestă un interes public deosebit față de cultura scrisă. Implicațiile financiare asupra bugetului statului sunt minime prin această măsură, în raport cu efectele negative asupra statutului cărții, asupra culturii și educației unui popor.

Având în vedere aceste considerente, vă înaintăm spre dezbateră și aprobare prezenta propunere legislativă

Deputat PD Emil Boc

Deputat PD Ioan Onisei

